

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120388989
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6120388989.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, Bratislava proti žalovaným: 1. K. F., R.: XX.X.XXXX, T. D. K. I. XXX, Q., X. D. F., R.: XX.XX.XXXX, T. D. N.. N. XX/XX, Š., obaja zast.: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom Šumavská 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, o zaplatenie 45.755,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaní majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručený Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorý bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 15.2.2021 domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny vo výške 45.755,24 Eur s príslušenstvom, spoločne a nerozdielne titulom porušenia záväzku z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej dňa 5.11.2014 medzi žalobcom a žalovanými.

2. Žalobca k návrhu priložil nasledovné listinné dôkazy, a to úverovú zmluvu č. 31510601/7930, upomienky zo dňa 17.8.2015, 19.10.2015, 17.12.2015, 18.1.2016, 17.2.2016, 17.3.2016, 18.4.2016, 17.5.2016, 17.6.2015, 17.8.2016, 18.4.2017, 17.5.2017, žalobné upomienky zo dňa 19.9.2016, 19.12.2016, upomienky - výzva na úhradu zo dňa 18.11.2016, upomienky - výzva na úhradu nedoplatku zo dňa 17.1.2017, upomienky - opätovná výzva zo dňa 19.6.2017, výzvy pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 24.7.2017, doručanky, sadzobník poplatkov, predžalobnú výzvu na plnenie zo dňa 23.9.2020, podací hárok, Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie FLEXIBIL, oznámenie o začiatku splácania úveru zo dňa 20.11.2014, výpisy z účtu - spotrebiteľský účet 2014, 2015, 2016, výpisy z účtu medziúverový účet 2015, 2016, výpis z vkladového účtu do 25.10.2017, výpis z medziúverového účtu do 25.10.2017, žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.9.2017, predžalobné výzvy na plnenie zo dňa 18.9.2018

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 8Up/1851/2020 dňa 16.12.2020. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, v ktorom uviedli, že nárok žalobcu neuznávajú a považujú ho za neopodstatnený v celom rozsahu. Na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 5.11.2014 bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 48.700 Eur, ktorí sa zaviazali splatiť v 146 splátkach po 229,61 Eur mesačne. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovanými, žalobca ku dňu 29.9.2017 vyhlásil splatnosť celého úveru. Z predložených výpisov je preukázané, že ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru boli žalovaní v omeškaní so splátkami splatnými dňa 20.11.2016,

20.12.2016, 20.1.2017, 20.2.2017, 20.3.2017, 20.4.2017, 20.5.2017, 20.6.2017, 20.7.2017, 20.8.2017 a 20.9.2017. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru boli žalovaní preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní s prvou nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.11.2016. Žaloba vo veci, bola podaná na súde dňa 25.9.2020 za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Žalobca celý dlh zosplatnil ku dňu 29.9.2017. Napriek tomu, že žalobca v podaní dňa 29.9.2017 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou najneskôr dňa 20.1.2017, t. j. ide o trojmesačné omeškanie splátky splatnej dňa 20.11.2016. Keďže od jej splatnosti do 29.9.2017, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako tri mesiace, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia o zosplatnení alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú dňa 20.11.2016, začala dňom 21.1.2017 (po 3 mesačnom čakaní) plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaným. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr dňa 21.1.2020. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 25.9.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybné premlčaný. Podporne žalovaní poukázali na rozhodnutia okresných a krajských súdov. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, uplatnený nárok žalobcu v upomínacom konaní nie je podľa žalovaných dôvodný.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaní svoj záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 5.11.2014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 48.700 Eur neplnili riadne a včas, a to ani napriek viacnásobným výzvam zo strany žalobcu. Uvedená skutočnosť a omeškanie splátok medziúveru vyplývajú aj z výpisov z medziúverového účtu vedeného u žalobcu. Žalobca preto dňa 29.9.2017 požiadal žalovaných v súlade s čl. VI ods. 3 úverovej zmluvy o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Keďže ani na základe predčasného zosplatnenia úveru nedošlo zo strany žalovaných k splneniu ich záväzku, dňa 25.9.2020 pristúpil žalobca k uplatneniu svojej pohľadávky v upomínacom konaní. Žalovaní vzniesli voči nároku žalobcu námietku premlčania. Podľa ich názoru je potrebné vychádzať z predpokladu, že premlčacia lehota uplatneného nároku začala plynúť dňom 21.1.2017 - teda údajne uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky splatnej dňa 20.11.2016 (od tohto dátumu do domnelého začiatku premlčacej lehoty pritom uplynuli iba 2 mesiace). Nie je však zrejmé, ako žalovaní dospeli k záveru, že zročnosť práve tejto splátky mala za následok zosplatnenie celého dlhu. V spotrebiteľských vzťahoch podlieha predčasné zosplatnenie celého dlhu splneniu dvoch osobitných podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Prvou podmienkou je, že veriteľ nemôže zosplatniť pohľadávku skôr, ako uplynú tri mesiace od omeškania spotrebiteľa so zaplatením príslušnej splátky. Druhá podmienka spočíva v upozornení spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až keď budú tieto podmienky kumulatívne splnené, môže veriteľ vykonať svoje právo a žiadať o splatenie celého dlhu. V § 53 ods. 9 OZ boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Ako je uvedené vyššie, podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Táto 15-dňová lehota môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t. j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Občiansky zákonník je v § 565 v porovnaní s § 53 ods. 9 OZ nejednoznačný, pretože posledná veta § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s uzákonenou 3-mesačnou lehotou v § 53 ods. 9 OZ. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.4.2017 sp. zn. 14Co/589/2016: „V tejto súvislosti je potrebné

ešte poznamenať, že zákonodarca sa dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ - dodávateľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na znenie uvedené v § 53 ods. 9 OZ malo sa ustanoviť, že posledná veta v § 565 OZ sa na tieto prípady nevzťahuje, teda to, dokedy dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, to znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ.“ (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.4.2018 sp. zn. 12Co/75/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.9.2018 sp. zn. 16Co/414/2017). Vzhľadom na § 53 ods. 9 OZ nemožno v spotrebiteľských vzťahoch aplikovať ani § 103 OZ, keďže podľa tohto ustanovenia by začala premlčacia lehota plynúť skôr, ako si veriteľ vôbec môže po prvýkrát uplatniť svoje právo. Ak by sa mala na spotrebiteľské vzťahy automaticky aplikovať právna úprava premlčania podľa § 103 OZ, došlo by k bezprecedentnému skráteniu premlčacej lehoty o 3 mesiace v neprospech veriteľa. Znamenalo by to, že premlčanie plynie pred actio nata, čo je absurdné. Žiadnemu veriteľovi nemôže premlčacia lehota plynúť v čase, keď nemôže svoje právo uplatniť žalobou alebo iným spôsobom. Opak by znamenal nielen zásadné porušenie ústavného princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva, ale aj porušenie princípu racionálnosti a vnútornej bezrozpornosti všeobecne záväzných noriem v materiálnom právnom štáte. Použitím § 103 OZ popri § 53 ods. 9 OZ by mal veriteľ na uplatnenie svojho práva iba 2 roky a 9 mesiacov. Ide tak o quasi skrytú medzeru v zákone, kedy by sa síce malo pri zosplatnení dlhu uplatniť ustanovenie § 103 OZ a premlčacia lehota by začala plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, avšak § 53 ods. 9 OZ bráni veriteľovi uplatniť si právo skôr, než tri mesiace po omeškaní dlžníka. Aplikáciou tohto ustanovenia zároveň dochádza k porušeniu princípu rovnosti, keď veritelia v spotrebiteľských vzťahoch sú znevýhodnení oproti iným veriteľom. Uvedené nemožno ospravedlniť ani legitímnou požiadavkou na zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Premlčacia lehota v spotrebiteľských vzťahoch, kde sa aplikuje § 53 ods. 9 OZ, preto nemôže plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (ako tvrdia žalovaní). Takýto názor nemožno akceptovať. Začiatok plynutia premlčacej lehoty je potrebné určiť podľa § 101 OZ, t.j. odo dňa, kedy sa najskôr mohol veriteľ domáhať svojho práva žalobou na súde. Pohľadávka zo zmluvy o úvere mohla byť voči žalovaným prvýkrát uplatnená v deň nasledujúci po predčasnej splatnosti úveru, teda 30.9.2017. S prezentovaným právnym názorom sa stotožňuje aj právna teória, osobitne HLUŠÁK, M.: Premlčanie a niektoré ďalšie otázky pri strate výhody splátok. Bratislava: Súkromné právo 3/2019, s. 109. Totožne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.2.2019, sp. zn. 12Co/30/2018: „Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty v občiansko-právnych vzťahoch, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohla právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá alebo inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu. Ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (v tomto prípade splatnosť vyhlásil k 13.10.2014), pričom platí, že ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol (po vyhlásení splatnosti dlhu 13.10.2014 a nasledujúci deň)“. Ako vyplýva z dôkazných prostriedkov, ktoré sú súčasťou spisu, žalobca písomnými upomienkami opakovane upozorňoval žalovaných, že v prípade neuhradenia nedoplatku môže požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru v súlade s čl. VI ods. 3 úverovej zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní výzvy nerešpektovali, žalobca ich dňa 29.9.2017 požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Peňažný dlh žalovaných sa tak nestal automaticky splatným nezaplatením splátky, ale až úkonom žalobcu - vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Actio nata (žalovateľnosť alebo možnosť úspešne uplatniť právo žalobcu) z tohto dôvodu nastáva až splatnosťou dlhu, t.j. dňom, kedy mali dlžníci po prvý raz dlh splniť. Pohľadávka zo zmluvy o úvere mohla byť voči žalovaným prvýkrát uplatnená v súdnom konaní nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, teda 30.9.2017. Keďže žaloba bola podaná dňa 25.9.2020, t.j. počas plynutia zákonnej trojročnej premlčacej lehoty v súlade s § 101 OZ, došlo k včasnému uplatneniu práva žalobcu. Žalovanými vznesená námietka premlčania je v celom rozsahu bezdôvodná.

5. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

6. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 14 ods. 3, prvá veta zákona č. 307/2016 Z.z., ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15.6.2021. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca a žalovaná v 2. rade, ktorých neúčast' ospravedlnili ich právny zástupcovia. Súd v zmysle § 180 CSP prejednal vec v ich neprítomnosti.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a prednesenej argumentácii. Námietku premlčania považuje za nedôvodnú, a to vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a preto nemožno v spotrebiteľských veciach aplikovať ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. V súkromnom práve je začiatok premlčania viazaný na actio nata. Opačný záver nemožno v materiálno-právnom štáte akceptovať. Išlo by o zásadné porušenie princípu rovnosti, racionálnosti a vnútornej bezrozporovosti. V prejednávanej veci je potrebné aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca bol oprávnený uplatniť svoj legitímny nárok na súde deň po predčasnom zosplatnení. Žalovaní sa vehementne snažia zmariť výkon záložného práva a na súd podali celkom 5 návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, vo všetkých prípadoch neúspešne.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní ďalej uviedol, že strata výhod splátok predstavuje sankciu pre dlžníka/spotrebiteľa. Veriteľ prospotrebiteľským správaním nepristúpil k zosplatneniu skôr, keďže žalovaní v roku 2016 plnili. Vyzýval ich iba na zaplatenie nedoplatkov. Žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu až potom, čo žalovaní v plnom rozsahu neuhradili splátky a nerešpektovali upomínicu výzvu. Z uvedeného rozporuje, že žalobca zosplatnil predčasne úver splátkami splatnými v roku 2016. Spravil to až potom, čo boli kumulatívne naplnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že zosplatnil dlh žalovaných v súlade s úverovou zmluvou a § 53 ods. 9, ktorý ustanovuje, že kedy je žalobca prvý krát oprávnený zosplatniť dlh. Námietku premlčania žalovaných považuje za nedôvodnú aj s poukazom na zákon č. 62/2020, kedy v období marec-apríl premlčacia doba neplynula.

11. Právny zástupca žalovaných sa na pojednávaní v celom rozsahu pridržal dôvodov, ktoré uviedli v odpore proti platobnému rozkazu. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovanými vyhlásil žalobca dňa 29.9.2017 splatnosť celého úveru, pričom z predložených dokladov je zrejmé, že žalovaní boli v omeškaní, v tom čase so splátkami splatnými dňa 20.11.2016 až 20.9.2017. Ku dňu vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru boli žalovaní v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace s prvou nezaplatenou splátkou dňa 20.11.2016. Žaloba vo veci bola podaná na súd až dňa 25.9.2020. V úprave spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného zosplatnenia. V prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné ku 20. dňu kalendárneho mesiaca. Napriek tomu, že žalobca v podaní o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ však nesporne vyplýva možnosť vykonať toto právo až po 3 mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo s omeškanou splátkou splatnou 20.1.2017. Premlčacia doba zvyšku zosplatneného dlhu tak uplynula najneskôr 21.1.2020. Na základe týchto skutočností navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že čo sa týka výšky splátky, mesačná splátka bola stanovená na výšku 221 Eur a nie 97,40 Eur, ako uvádza vo výzve žalobca. Jeho snahou bolo dohodnúť sa s právnym zástupcom žalobcu, pričom on mu navrhol spôsob úhrady zosplatnenej sumy úveru formou

6 mesačných splátok vo výške 800 Eur a následne úhrady zostatku jednou sumou, čo absolútne nemohol splniť. Toto bola jediná ponuka zo strany právneho zástupcu žalobcu.

13. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 11.8.2021 uviedol, že z dôkazného prostriedku - upomienky a výzvy vyplýva, že žalovaní boli v roku 2017 v omeškani s viacerými splátkami. Žalobca evidoval v januári 2017 nedoplatok vo výške 98,62 Eur, pričom žalovaní dňa 8.2.2017 realizovali vklad na účet. Následne sa žalovaní dostali do omeškania počnúc aprílom 2017, kedy žalobca zaznamenal nedoplatok v sume 97,40 Eur. Omeškanie žalovaných pretrvávalo aj v mesiacoch máj a jún 2017. Najbližší vklad realizovali v júli 2017 vo výške 100 Eur, čo však nepostačovalo na úhradu celého vzniknutého nedoplatku. Z tohto dôvodu žalobca listom zo dňa 24.7.2017 v súlade s § 58 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaných na to, že v prípade dodatočného nesplnenia si platobných povinností zrealizuje zmenu splatnosti úveru a jeho príslušenstva. Keďže ani na túto výzvu žalovaní nereagovali, žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 29.9.2017. Strata výhody splátok predstavuje pre spotrebiteľa sankciu za jeho platobnú nedisciplinovanosť. Z pohľadu spotrebiteľa ide o neželaný stav, kedy je povinný jednorazovo uhradiť svoj záväzok. Zákonodarca prijatím zákona č. 379/2008 Z.z. doplnil v prospech spotrebiteľov ustanovenie (pozn. aktuálne § 53 ods. 9 OZ), podľa ktorého je dodávateľ oprávnený zosplatniť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Cieľom bolo zabezpečiť, aby stratou výhod splátok neboli neprimerane postihované aj krátkodobé omeškania. V prejednávanom prípade sú dôležité individuálne okolnosti platobnej (ne)disciplinovanosti žalovaných. Žalovaní sa počas trvania zmluvného vzťahu niekoľkokrát dostali do omeškania, avšak na základe upomienok žalobcu svoj dlh dodatočne vždy uhradili. To sa stalo aj začiatkom roka 2017, kedy po januárovej omeškanej mesačnej splátke následne riadne plnili. Žalobca svojim prosopotrebiteľským správaním poskytol žalovaným dostatočný priestor na nápravu, avšak po neuhradenej mesačnej splátke za jún 2017, upovedomil žalovaných listom dňa 24.7.2017 o možnosti zmeny splatnosti úveru. Uvedené právo žalobca následne po uplynutí zákonom stanovenej doby aj oprávnené realizoval. Podľa § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Žalovaným bol poskytnutý medziúver a v dôsledku porušenia zmluvných povinností z ich strany nedošlo k preklenutiu na stavebný úver (čo je podstata daného bankového produktu). Z čl. II ods. 3 úverovej zmluvy vyplýva, že predpokladaná dĺžka trvania medziúveru bola dohodnutá na maximálne 146 mesiacov a mala byť ukončená pridelením stavebného úveru. Predpokladaná doba pridelenia stavebného úveru tak bola určená na deň 31.12.2026 (za predpokladu vytvárania kapitálu v súlade s úverovou zmluvou). Následne mali žalovaní splatiť stavebný úver najneskôr do 102 mesiacov od jeho pridelenia (čl. II ods. 7 úverovej zmluvy). Mesačná splátka medziúveru predstavovala sumu vo výške 229,61 Eur (215 Eur/splátka medziúveru + 14,61 Eur/poistenie). Z tejto mesačnej splátky vo výške 215 Eur bolo 132,21 Eur použitých na účelom nasporenia kapitálu a pridelenia stavebného úveru, suma vo výške 82,79 Eur bola určená na úhradu poplatkov a úrokov medziúveru. Následná splátka stavebného úveru bola stanovená na sumu 341 Eur. V nadväznosti na uvedené sa žalobca domáha, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 4.11.2021. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca a žalovaná v 2. rade, ktorých neúčast' ospravedlnili ich právny zástupcovia. Súd v zmysle § 180 CSP prejednal vec v ich neprítomnosti.

15. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávaní pridržiaval doposiaľ uvedeného. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania opätovne uviedol, že ide o spotrebiteľský vzťah, kde nie je možné použiť § 103 Občianskeho zákonníka, keďže zákonodarca konkretizoval povinnosti veriteľov v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. To znamená, že zákonodarca presne stanovil podmienky, za ktorých môže prísť k zosplatneniu a až po ich splnení môžeme hovoriť o actio nata. Omeškanie so splácaním splátky nie je spôsobilé spôsobiť splatnosť úveru, ale to až úkon veriteľa spôsobí splatnosť. V opačnom prípade by došlo k bezprecedentnému skráteniu premlčacej lehoty na 2 roky a niekoľko mesiacov, teda v príkrom rozpore so zákonom. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v takomto prípade by dokonca prišlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, keďže napriek tomu, že úver ešte nebol zosplatnený, by si žalobca mohol uplatňovať úroky z omeškania z celého úveru už od omeškania s prvou splátkou. Podľa konštantnej judikatúry je v právnom poriadku SR zakotvený všeobecný zákaz pôsobenia právnych predpisov späť. Analogicky nemôže žiaden veriteľ založiť splatnosť záväzku dlžníka ex tunc svojimi

neskoršími úkonmi - zosplatnením. Zosplatnenie úveru nie je ničím iným, ako zmenou splatnosti v budúcnosti splatných splátok. Otázka, ktorá má byť posúdená je podstata inštitútu zosplatnenia a to, že premlčacia lehota je zo zákona 3 ročná a túto nie je možné skrátiť. O premlčaní môžeme hovoriť iba vo vzťahu k splátkam, ktorých sa zosplatnenie nedotklo, teda nenastala ich predčasná splatnosť, ale splatnosť nastala podľa zmluvy o úvere. Na otázku súdu, na základe ktorej omeškanej splátky došlo k predčasnému splateniu úveru právny zástupca žalobcu uviedol, že táto otázka je bezpredmetná, nakoľko premlčanie sa počíta od zosplatnenia úveru, avšak ak dobre pochopil vyjadrenia žalovaných, ktorí identifikovali omeškanie so splácaním v júni 2017, tak toto je možné uzavrieť ako nespornú skutočnosť.

16. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že aj po podaní žalobcu žalovaní zotrvávajú na svojom názore, že právo žalobcu je premlčané v celom rozsahu. K režimu premlčania žalovaní odkázali na početné rozhodnutia okresných a krajských súdov. Uplatňuje sa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý začiatok premlčacej doby viaže nie na vyhlásenie okamžitej splatnosti, ale na zročnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Žalobca zosplatnil úver 29.9.2017. Návrh na vydanie platobného rozkazu podal dňa 25.9.2020. Bez ohľadu na to, od ktorej konkrétnej splátky pred vyhlásením okamžitej splatnosti by začala plynúť premlčacia doba, vždy by bolo právo premlčané. S poukazom na 3 mesačnú lehotu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by vyhlásenie okamžitej splatnosti prichádzalo do úvahy pre splátku splatnú v júni, ktorú spomenul aj žalobca vo svojom poslednom podaní, prípadne ešte staršiu. Aj keby sa počítala premlčacia doba od zročnosti splátky jún 2017, už by premlčacia doba uplynula. Právny názor žalobcu o nemožnosti aplikácie § 103 Občianskeho zákonníka je arbitrárny, ovplyvnený procesným záujmom žalobcu na výsledku tohto konania. Je tiež v rozpore s jednoznačnou vôľou zákonodarcu, ako aj s rozhodovacou praxou okresných a krajských súdov, na ktoré už žalovaní poukázali. K vyjadreniu žalobcu, že zosplatnenie nastalo na základe splátky za mesiac jún, k tomuto sa nevedel vyjadriť, pretože z predložených dokladov to nevyplýva, avšak žalobca nie je povinný uviesť, pre ktorú konkrétnu splátku vyhlásil okamžitú splatnosť a vzhľadom na to, že bez ohľadu od ktorej splátky by vychádzal pri počítaní premlčacej doby, mal by právo premlčané. Preto žalovaní by nemali dôvod namietaať, ani ak by súd vychádzal zo splátky splatnej v júni 2017.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, vyjadreniami strán sporu a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: dňa 5.11.2014 žalobca, ako stavebná sporiteľňa a žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade ako klient uzatvorili úverovú zmluvu č. 31510601/7930, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý medziúveru vo výške 48.700 Eur s nasledovnými parametrami: fixná úroková sadzba 1,99% p.a. počas 60 mesiacov od prvého čerpania medziúveru pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru, po uplynutí 60 mesiacov od prvého čerpania medziúveru s fixnou úrokovou sadzbou 3,99% p.a., predpokladanou dĺžkou medziúveru max. 146 mesiacov a končí pridelením stavebného úveru, výška mesačnej splátky 229,61 Eur vrátane poistenia vo výške 14,61 Eur, splatnosť splátky vždy v 1. deň príslušného kalendárneho mesiaca, najneskôr do 16. dňa v príslušnom mesiaci, začiatok splácania: 1.12.2014. Začiatok splácania úveru s uvedením výšky splátky, jej splatnosti bolo žalovaným oznámené listom zo dňa 20.11.2014. Keďže žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali žalobca upomienkami (zo dňa 17.8.2015, 19.10.2015, 17.12.2015, 18.1.2016, 17.2.2016, 17.3.2016, 18.4.2016, 17.5.2016, 17.6.2015, 17.8.2016) vyzýval žalovaných na uhradenie nedoplatkov. Z dôvodu neuhradenia dlhu, žalobca listom zo dňa 29.9.2017 - žiadosť o okamžité splatenie úveru oznámil žalovaným predčasnú splatnosť pohľadávky k 29.9.2017 a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy 47.832,46 Eur.

18. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona o stavebnom sporení č. 310/1992 Zb. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len „stavebný účel“) uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 310/1992 Z.z., stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

23. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v deň uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov odo meškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

31. Podľa § 511 ods. 2, prvá veta Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

34. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľmi a dodávateľom, keďže z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaní uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

35. Keďže žalovaní v rámci svojej obrany vzniesli námietku premlčania práva žalobcu na zaplatenie sumy 47.832,46 Eur s prísl., súd sa najskôr zaoberal touto otázkou.

36. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

37. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola dňa 5.11.2014 platne uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva č. XXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 48.700 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať. Listom zo dňa 20.11.2014 žalobca požiadal žalovaných, aby s účinnosťou od 1.12.2014 mesačne poukazovali sumu 229,61 Eur, vždy v 1. deň každého kalendárneho mesiaca v prospech účtu číslo XXXXXXXX/XXXX. Žalovaní tieto svoje zmluvné povinnosti porušili a medziúver v dohodnutých splátkach nesplácali. Na riadne splácanie úveru boli žalovaní žalobcom vyzývaní upomienkami. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia napriek výzvam úver nesplácali riadne a včas, žalobca ku dňu 29.9.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, v dôsledku čoho žalovaným vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi celú dlžnú sumu zostatku úveru vo výške 47.832,46 Eur.

38. Možnosť predčasného zosplatnenia úveru je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie, umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Žalobca oprávnenie vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

39. Keďže medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť aj špeciálne ustanovenie k § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

40. Občiansky zákonník v § 565 ako aj v § 53 ods. 9 upravuje len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Samy o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je upravený v § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté

plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia vôbec nevyplýva, že by počiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní s prihladnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky.

41. V konaní bolo preukázané a súčasne ani nebolo sporné, že žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali. Rovnako nebolo sporné, že k zosplateniu úveru došlo na základe omeškania s júnovou splátkou, splatnou 1.6.2017. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru tak bezpochyby došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 1.6.2017. Odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky začala plynúť premlčacia doba pre celý zosplatený dlh. Žalovaní sa nezaplacením splátky splatnej dňa 1.6.2016 riadne a včas dostali do omeškania a od tohto dňa, s prihladnutím na využitie práva žalobcu úver zosplatiť, začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť zostatku dlhu. Trojročná premlčacia doba vyplývajúca z § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. tak uplynula dňa 5.7.2020. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 25.9.2020, teda oneskorene, žalobcovi nebolo možné takto premlčané právo priznať.

42. Súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že použitím § 103 Občianskeho zákonníka dochádza k skráteniu plynutia premlčacej doby. Z § 103 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, kedy začína plynúť premlčacia doba pri zosplatenom dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal úver splatným. Žalobca mal teda postupovať v zmysle zásady, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Z dôvodu, že žalobca nepostupoval v zmysle uvedenej zásady, a žalobu podal až dňa 25.9.2020 vystavil sa tak riziku, že v dôsledku kvalifikovaného správania sa protistrany môže byť procesná ochrana jeho subjektívneho práva zamietnutá.

43. Súd zároveň poukazuje aj na § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli dlžníka. Cieľom tejto právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase.

44. Na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol, považujúc nárok žalobcu za premlčaný.

45. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spoj. s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže boli v konaní plne úspešní. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.